

VOGELNI KAMEN

LIST ŽUPNIJE RAVNE NA KOROŠKEM

leto 20 februar 2018 št. 2

"Življenje nam je bilo darovano, bogatimo ga s tem, da ga darujemo."

V začetku meseca februarja, v katerega vstopamo, obhajamo praznik Gospodovega darovanja, svečnico. Osrednja beseda praznika nas izziva in vabi na pot darovanja. Kako stopiti na to pot, kateri je prvi korak? Prvi korak na poti darovanja je spoznanje, zavedanje, da nam je vse podarjeno, da smo Božji obdarjenci, da nimamo ničesar iz svojega. Z apostolom Pavlom se lahko vprašamo: "Kaj pa imaš, česar nisi prejel?" Jezus sam nas vprašuje: "Kdo more svoji postavi dodati en komolec?"

Obenem nam praznik Jezusovega darovanja postavlja vprašanje: Kaj hoče Bog storiti po meni, ko me je obdaril s toliko darovi? Zakaj mi je podaril življenje? Zakaj me je obdaril s temi in temi sposobnostmi?

Kako bomo na ta vprašanja odgovorili? Možna sta samo dva odgovora. Prvi, da darove, ki smo jih zastonj prejeli, zadržimo le zase in jih s tem zapravimo. Drugi odgovor nam daje sam praznik, ki nam govori: "Od Boga prejimate, On vas je v svoji ljubezni obdaroval in vas obdarja, zato spremenite Božji dar v ponoven dar s tem, da bogatite svoje bližnje.« Duhovni pisatelj je zapisal: »Bogat si, ko bogatiš druge.«

V očenašu prosimo: "Daj nam danes naš vsakdanji kruh." In On nam daje, a ne zato, da bi Božje darove stiskali k sebi, jih sebično zadržali zase, ampak da bi jih podarjali naprej, z njimi bogatili bližnje in s tem sebe.

Prosimo Gospoda, naj nas nauči darovanja, naj nas popelje po poti darovanja, kajti samo to je pot veselja, notranjega miru, sreče in življenja.

Na pepelnično sredo bomo z obredom pepeljenja vstopili v čas milost – postni čas. Njegov smisel je v ponovni izročitvi svojega srca Bogu, da bi ga On lahko na novo oblikoval. »Spokornost«-»Spreobrnjenje«, ki je všeč Bogu, zahteva prenovo, nov pogled, nove okuse, nov čut. Sadovi spreobrnjenja so lahkotnost, svežina in veselje. Postni čas nas vabi, naj bomo sodelavci Božji, sodelavci skrivnosti sprave, v kateri bi lahko izkusili Božjo ljubezen. Izvrševati dela pred Bogom pomeni vstopiti v skrivnost sprave, vanjo vključiti potrebo našega srca po tem, da nam bi bilo odpuščeno in bi si lahko medsebojno odpuščali.

Naj nas blagoslov sv. Blaža okrepi za mesec februar, da bomo stopali po poti darovanja in sprave.

Alojz Bek

NAŠ OBRAZ: Barbara SIMONIČ

Dr. Barbara Simonič, zakonska in družinska terapevtka, predavateljica na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani, je bila s predavanjem V Božjem naročju naša gostja na 3. adventnem večeru v decembru 2017.

Najprej Vas prosim, da se našim bralcem na kratko predstavite.

Sem predavateljica na Teološki fakulteti na drugostopenjskem magistrskem študiju Zakonski in družinski študiji v Ljubljani in Mariboru. Na tej fakulteti sem tudi diplomirala in doktorirala, opravila pa sem tudi specialistični študij zakonske in družinske terapije. Poleg svojega predavateljskega dela se tako v okviru psihoterapevtske prakse srečujem tudi s posamezniki, pari in družinami, ki se znajdejo v različnih stiskah in zapletenih vzorcih odnosov.

Lepo ste nam na Vašem predavanju predstavili človeka kot osebo, ki iz odnosa nastaja in se razvija tudi v odnosu do sebe, drugih in Boga. Danes se soočamo s problemi graditve odnosov na vseh nivojih. Zelo pomembno je, da se odnose naučimo graditi že v rani dobi. Kaj bi položili na srce mladim, da bi jim pomagali pri vzpostavljanju odnosov v družini?

V odnose smo neizogibno vpeti, pomembni so za naše telesno in psihično preživetje. Pri tem imajo posebno pomembno mesto tesni, bližnji odnosi, kot so odnosi v družini. Zato ni vseeno, kakšni so. Čeprav se kar »zgodijo«, pa lahko vseeno z neko mero zavedanja začnemo razmišljati o njih, prepoznavati, kje niso varni in osrečujoči; le tako jih lahko pričnemo tudi spreminjati. Vsako spreminjanje pa je povezano z rastjo, zato so odnosi prostor nenehnega razvoja in ponujajo številne možnosti. Zato bi mladim rekla, da se naj odnosov ne prestrašijo, čeprav niso vedno »pravljичni«. Odnosov, kjer ne bi bilo bolečine, ni. Ravno učinkovito soočenje s to bolečo platjo pa omogoča tudi nenehno odkrivanje sebe in drugega, rast. Za to pa je včasih potrebnega veliko poguma, odločnosti in notranje gotovosti.

Velikokrat se pokažejo stiske, ko se zavemo, da smo prikrajšani za kaj velikega, ko se odnosi skrhajo. Povedali ste, da so odnosi naše zrcalo. Kako prepoznamo stisko drugega in kako mu lahko pomagamo?

Ljudje smo opremljeni s »senzorji« za prepoznavanje človeške stiske. Še posebej smo odzivni na nemočnega človeka ob njegovem rojstvu, ko kot nebogljen otrok sporoča svetu, da je lačen, ga zebe, mu je nelagodno, ga je strah ... Narejeni smo tako, da nas otroški jok vznemiri, to vznemirjenje pa v nas povzroča potrebo, da nekaj naredimo, da jok umirimo. S tem pa zagotovimo otroku, da so njegove potrebe potešene, njegova stiska pomirjena, pravzaprav mu omogočimo, da sploh preživi. Ko človek odraste, se njegov jok spremeni v druge oblike signalov, s katerimi kaže, da je v stiski, npr. to pove ali umolkne, kaže z držo telesa, pogledom, spremembo vedenja. Tudi ob takšnih vedenjih v nas vznikne neko vznemirjenje, ki nas spodbuja k temu, da se odzovemo in iščemo načine, kako pomagati. Če iskreno pomislimo, niti nimamo izbire, ali bi stisko zaznali ali ne, to

se spontano zgodi; imamo pa izbiro, ali bomo pomagali ali pa se obrnili stran. **Vsi vemo, da Boga iščemo še posebej takrat, ko smo v stiski. Verujoči verjamemo, da človek, ki ima Boga in globoko vero, laže popravlja ali gradi boljše odnose. Kako pa je s tistimi, ki te milosti ne poznajo?**

Ljudje, ki ne gojijo pristnega in osebnega stika z Bogom, s Presežnim, so verjetno prikrajšani za zelo dragocen odnos. Ker je v našo naravo položena duhovna dimenzija, smo večno usmerjeni v iskanje nečesa »več«, čutimo, da je nekaj, kar nas presega. V tem prostoru se lahko razvije tudi osebni odnos z Bogom, ki ga v naši človeški naravi doživljamo na zelo človeški način – Boga doživljamo kot osebo, s katero se lahko povezujemo, pogovarjamo, se ji zatekamo, smo v odnosu. Če se ta odnos ne razvije, se lahko zgodi, da ljudje za duhovno potešitev in notranjo izpolnitev iščejo nadomestke, npr. magične misli, čudežne energije in vraževerje, nasedajo šarlatanom in lažnim prerokom, živijo lažne in prazne površinske odnose, iščejo uteho v materialnih stvareh ali pa zlorablajo različne substance.

Na predavanju smo veliko izvedeli o naročju družine in naročju Boga. Kako pa vidite današnje počutje ljudi skozi odnose v občestvu in naši domovini? Marsikdo ne doživlja svoje župnije in naše države kot skupnosti, kjer naj bi vsak našel svoje varno pribežališče, toplino in medsebojno razumevanje. Kako bi lahko na tem področju izboljšali stanje duha?

Mislím, da je v tem stanju mogoče prepoznati veliko strahu: strahu pred resničnim stikom, kjer bi lahko bili ranjeni, ne pa zaščiteni. Vendar potreba po zatočišču zaradi ranljivosti in krhkosti človeške narave ostaja. Velikokrat mislimo, da bomo laže preživelí, če ne bomo več zaupali, se zanesli samo nase. Slišimo: »Nihče ne bo poskrbel zame, če ne bom tega naredil sam.« To je sicer do neke mere res, vendar se s tem lahko zapletemo v nevarno območje samozadostnosti, kjer ostajamo sami in nepovezani. S tem niti ne dajemo možnosti, da bi doživeli odnose, ki so drugačni, osrečujoči, zaupljivi. To je začaran krog s še več strahu, izogibanja in potrebnega je veliko poguma, da si priznamo, da smo ranljivi in da potrebujemo »naročje« (to je lahko intimen odnos ali pa tudi širša skupnost) ter da tvegamo v to »naročje« tudi stopiti. Ni vedno enostavno.

Ob koncu vas prosim, da našim bralcem namenite nekaj besed za vzpodbudo.

Odnosi so velika skrivnost, ki nas nagovarja, če ji le uspemo prisluhni. To je sicer težko v primerih, ko nas duši, uničuje, žuli, vendar pa je na te vidike mogoče gledati tudi kot na izzive, iz katerih se lahko veliko naučimo. Ni malo primerov, ko so se različni ljudje znašli v podobnih težkih okoliščinah, pa vendar so nekateri uspeli iz tega zrasti, poglobiti svoje doživljanje in dozoreti. Nikoli ne smemo izgubiti vere v odnose!

Hvala za Vaše izčrpne odgovore. Upamo, da se še kdaj srečamo v naši župniji. Želimo Vam še veliko uspeha na Vašem, zelo pomembnem, poklicnem področju.

S. Pristavnik

TEMA MESECA - Verski tisk

Januar je mesec verskega tiska. Paleta tega tiska je široka: tednik *Družina*, mesečnik *Ognjišče*, *Prijatelj*, *Misijonska obzorja*, *Mohorjeve knjige*, otroška revija *Mavrica*, *Beseda med nami* ...

G. župnik nas pri oznanilih vabi, da obnovimo naročnino ...

Nekaj izjav duhovnikov o verskem tisku

- V cerkvi na Slovenskem imamo danes kar celo paleto kvalitetnega verskega tiska, ki nam ne omogoča le dobre informiranosti o življenju Cerkve pri nas in po svetu. Kar se mi zdi, da daje poseben pomen verskemu tisku, je zelo širok izbor vsebin, ki nam pomagajo pri iskanju odgovorov na življenjska vprašanja, pomagajo nam poglobljati versko znanje, veliko je tudi vsebin, ki pripomorejo k duhovnemu poglobljanju, nekatere revije pa nam lahko služijo kot zelo dober pripomoček pri molitvi.
- "Kristjana, ki verskega tiska ne bere, lahko pobere." Človek je tisto, kar bere. Človek, ki bere dnevne novice, ki so napisane samo v smislu senzacije, gradi svojo osebnost na plitek način. Kristjan pa si mora želeti več in to več lahko najde v verski literaturi, ki je, Bogu hvala, ni malo.
- "Ne smemo slediti vzorcu rumenega tiska." Menim, da bi morala imeti vsaka krščanska družina, če le zmore, vsaj en verski časopis. Tudi na ta način pripadamo verski skupnosti. Verski tisk nas ne bi smel uspavati ali dolgočasiti, temveč bi moral v nas prebujati ustvarjalnost, nas usmerjati v krščanske odločitve, povezovati ...
- Veliki naslovi v rumenem tisku z rumeno barvo me ne pritegnejo, ker veliko ponujajo, pa malo dajo. Kako želim, da bi se tega zavedali tudi moji župljani in vsi drugi ljudje.
- Moje mnenje o verskem tisku se prične z oziranjem na Božjo besedo Jezusa Kristusa. On s svojo Besedo ustvarja, daje življenje in odrešuje. Tudi človeška beseda ima večjo moč, kot si morda mislimo. Ima moč, da človeka dvigne, mu vlije upanje, tolažbo in vzpostavi odnose ljubezni. To je tisto, kar verski tisk loči od preostalih medijev, ki nimajo temelja v večni Besedi in zato redkokdaj prinašajo ljudem odrešenje in večno življenje.

Gospod, prosimo te za farane naše župnije, da bi se zavedali, kakšen blagoslov je branje verskega tiska.

Iz tednika Družina pripravila Lizika Hudrap

IZ NAŠIH SKUPIN

KOLEDOVANJE 2018

Potekalo je 5. in 6. januarja. Koledovali so otroci in starejši.

V štirih skupinah je bilo skupno 17 otrok. Nekateri so koledniki že več let, drugi so bili letos prvič. V dveh dneh smo obiskali 125 družin. Ljudje so nas bili zelo veseli. V pripravo in spremljanje kolednikov je bilo vključenih še 12 odraslih. Potrebno je bilo pripraviti obleke ter poskrbeti za prevoz in vodenje skupin. Vsem sodelujočim hvala za sodelovanje pri misijonski

akciji!

V petek, 5. januarja, smo koledovanje predstavili tudi na prostem, na ravenskem trgu. V soboto, 6. januarja, pa smo pri večerni sv. maši, oblečeni v kralje, zapeli našo koledniško pesem.

Pri obisku domov smo zbrali 1.500 evrov. Zbrane darove smo poslali slovenskim misijonarjem, ki poskrbijo za duhovne in materialne potrebe množic ljudi, prikrajšanih, vendar neskončno hvaležnih za vsak obrok riža, šolanje ali uro verouka.

13. januarja se je nekaj kolednikov udeležilo škofijskega srečanja v župniji Janeza Boska v Mariboru. Za nagrado pa smo otrokom privoščili še ogled družinskega animiranega filma.

Marija Prikeržnik

Starejša skupina – Ravenski koledniki so obiskali 52 družin in 23 ustanov, zapeli na županovi novoletni prireditvi, se predstavili na trgu in snemali za RTV Ljubljana.

J. P.

SVETOPISEMSKI MARATON IN NEDELJA SV. PISMA

Zadnja januarska nedelja je v cerkvenem koledarju označena kot nedelja Svetega pisma. Šestdeset župnij v slovenski Cerkvi obeleži to nedeljo s svetopisemskim maratonom, med njimi tudi naša župnija. Geslo letošnjega maratona je bilo *Čujte in molite*. V soboto, 27. januarja, smo, pred lepo okrašenim oltarjem, neprekinjeno od 15. do 18. ure brali iz Sirahove knjige.

Branje Sv. pisma, ki je knjiga vseh knjig, je molitev.

Dopustimo, da se nas Božja beseda dotakne, prekvasi in spreminja, iščimo v njej modrosti in napotke za življenje! Učimo se, kako ljubiti Boga, našega bližnjega in samega sebe!

Preko

svetopisemskih besed se človek

uresničuje kot bitje odnosov, odkriva in ponotrvoja sebe in svet.

Postanimo in ostanimo zvesti bralci Božje besede!

Na nedeljo Sv. pisma smo člani biblične skupine pri sv. maši sodelovali z uvodom v očenaš, pozdravom miru in prošnjami. Župljanom smo tudi delili svetopisemske izreke, npr.:

- Tudi do starosti in osivelosti, o, Bog, me ne zapusti, dokler ne oznanim tvoje moči temu rodu (Ps 71,18).
- Zakaj ti si velik in delaš čudovite reči, ti si Bog, ti edini (Ps 86,10).
- Uči me izpolnjevati tvojo voljo, saj si ti moj Bog! Tvoj dobri duh naj me vodi (Ps 143,10).

Erna Jesenek

ZGODILO SE JE

BOŽIČNI KONCERT

V soboto, 6. januarja, na praznik Sv. treh kraljev smo v cerkvi sv. Egidija na Ravnah doživeli lep večer. Gostje KD Leskovec iz Haloz (kjer je 20 let služboval župnik g. Edi Vajda) so nam pripravili čudovit božični koncert. Pod vodstvom zborovodje g. Zavca so zadonele izbrane božične pesmi.

Ubrani glasovi nas niso pustili ravnodušnih in vsako pesem je polna cerkev poslušalcev nagradila z bučnim aplavzom. Koncertu so se s svojimi pesmimi pridružili tudi pevci domačega MePZ, za konec pa so skupaj zapeli Sveto noč.

Hvala pevkam in zborovodji KD Leskovec in domačemu zboru za lep večer.

Po koncertu je sledilo skupno druženje v Župnijskem domu, z obljubo, da se še srečamo in povežemo med seboj, zboru ter župniji Leskovec in Ravne.

Marjan Ruprecht

V božičnem času so nas spet razveseljevale Pepijeve jaslice

VABILO NA ŽUPNIJSKO ROMANJE

Bo od 3. do 7. aprila v Makedonijo, na Kosovo in v Srbijo, v kraje svete Matere Terezije in Božjega služabnika škofa Janeza Frančiška Gnidovca Niš, Priština, Letnice, Skopje, Ohrid in Oplenac.

Cena 399 v obrokih, duhovno vodstvo župnik g. Edvard Vajda, organizacija Aritours.

Prijave v župnijski pisarni do zasedbe mest.

NAPOVEDNIK

- **7. februar** – dekanijska rekolekcija, dekanijsko srečanje duhovnikov
- **8. februar** – Prešernov dan; d. p.
- **10. februar** – sobota; srečanje bralcev beril
- **11. februar** – god Lurške Matere božje; svetovni dan bolnikov
- **12. februar** – ponedeljek; srečanje skupine za starše
- **13. februar** – torek; srečanje biblične skupine
- **14. februar** – pepelnica, strogi post; pri sv. mašah obred pepeljenja
- **Postni čas** – v sredo, petek in nedeljo pred večerno sveto mašo molitev križevega pota
- **11. marec** – 4. postna nedelja; ob 15.00 križev pot na Brinjevi gori; ob 14.00 odhod izpred trgovine Spar

KRSTI - POROKE - POGREBI

Zakrament sv. krsta je prejel: 1. Jakob Mlinar.

Gospodu po večno plačilo so odšli: 1. Frančiška Sadovnik, 93 let, Tolsti vrh 85; 2. Bernard Zakeršnik, 68 let, Javornik 36; 3. Leopold Jelen, 64 let, Čečovje 17 a; 4. Doroteja Gorenšek, 78 let, Na Šancah 25.

**Hvala za podporo Vogelnemu kamnu.
V januarju ste zanj darovali 45,86 €.**

